

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkiem tygodniowym i Dziennikiem urzędowym codziennym, tudzież Rozmaitościami co Środy, kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 3 złr. 45 kr., miesięcznie 1 złr. 20 kr. Z pocztą: kwartalnie 4 złr. 30 kr., miesięcznie 1 złr. 35 kr. — Inscrycja od wiersza w półkolumnie (drukem garmon) po raz pierwszy 4 kr., następnie po 2 kr. m. k. Reklamacye sa wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka. — Ameryka. — Hiszpania. — Anglia. — Francya. — Belgia. — Włochy. — Niemce. — Rosya. — Turcya. — Azya. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Krenika.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Rozporządzenie c. k. krajowej Dyrekcyi przychodów skarbowych z dnia 24. maja 1858 do liczby 19313, wyznaczające cyrkulom: Złoczowskiemu, Brzeżańskiemu i Stryjskiemu czas, rozpoczęcia oszacowań dochodów gruntowych.

W skutek rozporządzenia c. k. jeneralnej Dyrekcyi katastru podatku gruntowego z dnia 13. maja 1858 do liczby 24480/592 II. mają także, w niektórych częściach obwodu Lwowskiego Namiestnictwa już rozpoczęte katastralne oszacowania gruntowych dochodów, tez same czynności z dniem 15. czerwca b. r. i w cyrkulach: Złoczowskiem, Brzeżańskim i Stryjskim, być nieodzownie przedsięwzięte.

Co się niniejszem do powszechnej wiadomości udziela.

Lwów, 24. maja 1858.

Sprawy krajowe.

(Mianowania. — Tabela redukcji walutowej. — Losowanie obligacyi. — Posiedzenie w cesarskiej akademii umiejętności. — Obchod imienin Cesarza Ferdynanda. — Ułaskawienia.)

Wiedeń, 2. czerwca. Jego Excelencya minister sprawiedliwości mianował radcę sądu obwodowego w Przemyślu, Edwarda Ostrow Drdackiego, radcę sądu krajowego we Lwowie, a z równoczesnym przeniesieniem radców sądu obwodowego Jana Zadny w Stanisławowie i Jakóba Boloza Antoniewicza w Złoczowie radcami sądu obwodowego w Przemyślu, a sekretarza rady przy sądzie obwodowym w Rzeszowie, Ignacego Bartmańskiego, radcą sądu obwodowego w Złoczowie.

— *Gazeta wiedeńska* ogłasza następujące rozporządzenie ministerium finansów z dnia 21. maja 1858 r., ważne w całej austr. monarchii, względem redukcji monety konwencyjnej na nowo austryacką i odwrotnie.

W wykonaniu przepisów zawartych w §. 5. Najwyższego patentu z dnia 27. kwietnia 1858 roku (*Dziennik praw państwa, Zeszyt XVI. nr. 63*) podają się do publicznej wiadomości redukcyjne tabele następujących rodzajów waluty:

Monety konwencyjnej, stopy 20reńskiej,
tak zwanej waluty wiedeńskiej,
tak zwanej waluty państwa, stopy 24reńskiej,
monety Lira austriacka,
polskiej waluty krakowskiego okręgu, do nowej austryackiej waluty.

Te redukcyjne tabele mają służyć za wzór we wszystkich wypadkach, w których ma być przedsięwzięte przeniesienie tych rodzajów waluty na austryacką walutę.

Dla łatwiejszego porównania przyłączone są redukcyjne tabele do przeliczenia austryackiej na dotychczasowe waluty.

(Tabele redukcyjne) podamy w Dodatku tygod. w Nr. 24 w przyszłą sobotę).

— Przy 294 losowaniu dawnego długu państwa została wyciągnięta dnia 1. b. m. seria nr. 184.

Ta serya zawiera obligacye nadwornej izby finansowej 4procentowe, a mianowicie:

Nr. 31.284 z dwoma dwudziestmi częściami sumy kapitału, numeru 31.855 aż włącznie do nr. 32.058 z całemi swemi kwotami kapitału i nr. 32.059 z ósmą częścią sumy kapitału w ogólnej kwocie kapitału 1,345,684 złr. 44²/₄ kr. i w procentowej kwocie według zmniejszonej stopy 26,913 złr. 41²/₄ kr.

Pojedyncze zaś w tej seryi zawarte numera obligacyi zostaną później ogłoszone w osobnym wykazie.

— Na uroczystym posiedzeniu cesarskiej akademii umiejętności na dniu 31. maja znajdowali się oprócz innych znakomitości także Jego Excelencya minister nauk i wyznań hrabia Thun i sekretarz tego ministerium baron Helfert.

— W dniu imienin Jego Mości Cesarza Ferdynanda odprawiano dnia 30. z. m. o godzinie 11. przed południem w kościele ś. Wita w Pradze uroczyste nabożeństwo, na którym celebrował Jego Eminencya kardynał-arcybiskup książę Schwarzenberg. Na tem nabożeństwie znajdowały się wysokie władze cywilne i wojskowe, równie jak wielu innych nabożnych.

— Jego cesarzewska Mość Arcyksiążę jenerał-gubernator Ferdynand Maxymilian odjechał dnia 28. maja z Medyolanu w towarzystwie ministeryalnego radcy Ghega, na inspekcję kolei prowadzącej z lombardzkiej stolicy do Tesinu. W pólzu rzeki Naviglio grande za Magentą przyjmował Jego ces. Mość hrabia Borromeo, członek administracyjnej rady lombardo-weneckiej kolei żelaznej; Jego ces. Mość zwiedzał most prowadzący przez Naviglio, roboty w dolinie Tesinu i pyszny most Buffalory, który Jego Ces. Mość przeszedł pieszo, aby zwiedzić budowę kolei, które rozciągają się aż do S. Martino na ziemi Piemontu; St. Martino będzie według istniejącej austryacko-piemontskiej umowy, pierwszą miesznaną stacją kolei żelaznej. Do Magenty postąpiły roboty tak dalece, że kolej do tego miejsca zostanie zapewne w wrześniu otwarta.

Ich cesarzewska Mość Arcyksiążę jenerał-gubernator Karol Ludwik i Arcyksiężna Margareta przybyli dnia 27. maja do świetnie, na ich przyjęcie przyozdobionego miasta Roveredo o godzinie 5. po południu. Wszystkie gminy wysłały deputacye na przewitanie Ich ces. Mości. Jego cesarzewska Mość przyjmował zaraz władze i inne znakomitości na audyencyi.

— Jego cesarz. Mość Arcyksiążę jenerał-gubernator Ferdynand Maxymilian wydał rozporządzenie, że zbiegi polityczni Caimi Filippo, Bianchi Luigi, Pavesi Giuseppe, Molinari Antonio, Somini Raimondo, Folo Andrea i Baldo Giovanni Battista mogą powrócić bezkarne do kraju i odzyskać obywatelstwo austryackie.

Ameryka.

(Rezolucya kongresu względem przytrzymywania okrętów.)

Nowy Jork, 15. maja. Dnia 15. przyjęto na kongresie jednomyślnie rezolucyę, że należy żądać objaśnienia względem prawa obcych statków przytrzymywania amerykańskich okrętów w zatoce meksykańskiej i na morzach sąsiednich.

Hiszpania.

(Zastępca ministra-prezydenta. — Żaloba po księżnie Orleans. — Upoważnienie ministrów. — Wiadomości bieżące. — Podróż Królowej.)

Madryt, 26. maja. Podług dekretu ogłoszonego w *Gaceta*, będzie pod niebytność prezydenta gabinetu, ministra spraw zagranicznych i kolonii, który towarzyszy Królowej, zawiadywać sprawami kolonii minister sprawiedliwości.

Z powodu śmierci księżny Orleanu przywdzieje dwór dnia 5. czerwca żalobę na czternaście dni, a mianowicie na 7 dni grubą a 7 lekką żalobę.

Przed odjazdem podpisała Królowa dekret upoważniający ministrów na wszelki wypadek. *Dziennik Espana* pisze, że między portugalskim dworem a Dom Miguelem Braganza zerwane zostały układy. Zdaje się, że Dom Miguel wzbraniał się uznać uroczyste Dom Pedra V.

Z **Alikante** donoszą pod dniem 27. maja: Wczoraj poświęcona została kolej żelazna z wielką uroczystością. Czterech ministrów zaproszono na ten festyn. Do oświetlenia miasta potrzebowano 10.000 lamp i 22 band muzycznych przegrywało w ciągu festynu.

Espana donosi, że Królowa kazała rozdać pół miliona realów ubogim miast, położonych w okręgu jednej mili przy drodze, którą odbywa swą podróż.

Anglia.

(Nowiny dworu. — Posiedzenie z 29. maja.)

Londyn, 30. maja. Dwór przeniesie się zapewne z końcem tego tygodnia z Osborne do pałacu Buckingham. Książę Albert spodziewany jest w poniedziałek, 7. czerwca z powrotem ze stałego lądu.

— *Izba niższa* zebrała się 29. maja na nowe po zielonych świętach posiedzenie. Szeryfowie z dzielnic staromiejskiej (City) przedłożyli Izbie osobiście petycyę przeciw niektórym częściom bilu korporacyjnego, z tą prośbą, by bil rzeczony odesłano znów do komisji, gdzie korporacya stawac chce w obronie swej przeciw postanowieniom o zaborze.

Jeneral Peel oświadczył na zapytanie kapitana Vivian, że narzędzie „lasso“ (arkan) zaprowadzone będzie w jeździe angielskiej; 10ciu żołnierzy w każdej kompanii ma je otrzymać i ćwiczyć się w zarzucaniu arkanu w taki sposób, jak to robią mieszkańcy Ameryki południowej. P. Roebuck wniósł do ministra kolonii następujące pytanie: W kolonii Sierra Leone zaczął od niejakiego czasu wychodzić dziennik *The New Era*, w którym często zarzucano gubernatorowi wady jego administracji. Gubernator wydał więc rozporządzenie, że każdy dziennik wychodzący w Sierra Leone ma postawić pewną liczbę ręczycieli, jak to i w Anglii jest we zwyczaj; za dziennik *New Era* nieprzyjętoby jednak żadnej rękojmi, i tym sposobem musiałby ustać. Jak rząd zapatruje się na to postępowanie, co w tej mierze postanowił, i czyli o odwoływaniu gubernatora niepomyślał? Lord Stanley odrzekł, że zdaniem rządu ze względu na właściwe stosunki w tej tak małej kolonii i trudności w dostawieniu ręczycieli, wypadłoby rozporządzenie to cofnąć. Lecz o odwołaniu gubernatora rząd wcale nie myśli.

Następnie przedstawił się Izbie Hudson Scott, drukarz i Washington Wilks, właściciel dziennika *Carlisle Examiner*; prezydent i niektórzy inni członkowie zapytywali ich względem zarzutów uczynionych w tym dzienniku przeciw komitetowi kolei żelaznej, któremu p. Clive przewodniczył. P. Clive upraszał Izbę o zwrócenie uwagi na to, że pozostawił dziennikowi dość czasu do odwołania oszczerstw umieszczonych, lecz zamiast co by miał je odwołać, ponowił jeszcze te oszczerstwa. Wilks wzbraniał się od przeproszenia komitetu, i niechęciał nawet uznać tego, że artykuł o którym mowa, zawierał oszczerstwa; powtórzył nawet osnowę tego artykułu, według której miał p. Clive korzystać ze stanowiska swego w komitecie kolei żelaznej i podejmować spekulacje giełdowe. Na to zaproponował kanclerz skarbu, że gdy Wilks zaskarżeń swych nie odwołał, ani ich udowodnić nie myśli, tedy artykuł rzeczony ogłasza za fałszywy i skandaliczny, i oświadcza przytem, że Wilks dopuścił się nadwężenia przywilejów Izby, i przeto oddany być ma pod straż przynależną (Serjeant-at-Arms). Propozycję tę przyjęto. Scott, który tem się tłumaczył, że podczas drukowania artykułu nie był już drukarzem tego dziennika, puszczony został na wolność. Propozycję tę przyjęto.

Po wniesieniu mocy, by Izba ukonstytuowała się w komitet przyzwolenia, zabrał głos lord John Russell, i przyganiał przemowie p. D'Israeli'ego, jaką miał w Slough w obec swych wyborców. Najprzód zastanowił się nad tem oświadczeniem w przemowie, jakoby utrzymanie pokoju w chwili objęcia zarządu przez lorda Derby było bardzo niepewne, i że w kilka godzin później byłoby może przyszło do jego zerwania. W tej mierze niemógł on (lord Russell) zasięgnąć żadnej wiadomości od któregokolwiek członka gabinetu dawniejszego; zapytywał o to w szczególności hrabię Clarendona, lecz ten niewiedział nic o tem, by przed 3ma jeszcze miesiącami obawiano się zerwania pokoju i wojny przyszłej. Tylko względem bilu o sprzysiężeniach mogły zajść niejakie nieporozumienia. Władca takiej mądrości i szczerości w dotrzymaniu przysięgi, jak Napoleon III., niedopuścił się zapewne żadnego kroku, któryby mógł wzniesić obawy wojenne, a tem mniej dopuściłby się go tylko dlatego, że Anglia nie dała skłonić się do odstąpienia od swych zasad dawnych i w opinii całego narodu uświęconych. Rząd J. M. Królowej nie byłby zapewne rozpuścił tak łatwo 20.000 milicyi, gdyby zachodzić miała jakakolwiek obawa wojny. Rząd francuski mógł wprawdzie patrzeć na to niemile, że stronnicy lorda Derby, którzy głosowali za bilem o sprzysiężeniach podczas pierwszego odczytania i mniejszości 99ciu wytykali uczucia niepatryotyczne, namyśleli się inaczej po wtorem odczytaniu tego bilu; lecz między objawem niechęci a wypowiedzeniem wojny zachodzi wielka różnica. Dalej wyraził się pan D'Israeli w przemowie swej w Slough, że chciano obalić ministeryum, lub mu przynajmniej stanowisko jego utrudnić, i z tej przyczyną usiłowano rozzarzyć wojnę między Neapolem i Sycylią. Lecz i to zarzut niestosowny, gdyż Izba posunęła nawet nieco za daleko cierpliwość swą w sprawie załogi sardyńskiej z okrętu „Cagliari“, wystawionej w Neapolu na wielkie cierpienia. Nareszcie dozwolił sobie p. D'Israeli zrobić cięższy jeszcze zarzut znacznej części członków Izby niższej, a to niepotrzebnem wcale zaprotestowaniem przeciw trzymaniu się polityki wytypijącej w Indiach. Radby powziąć wiadomość, kiedy i kto mógł politykę taką proponować? Szanowny mowca posiada wprawdzie rzadki talent opowiadania i przesadzania, lecz to przydałoby się więcej poecie niż męzowi stanu. W końcu zrobił lord Russell uwagę, że rozwiązanie parlamentu zawisło od stosunków i reguł konstytucyjnych, o jakich kanclerz skarbu podobno całkiem zapomniał. P. D'Israeli odrzekł na to, że w całej jego przemowie mianem w Slough nie było i jednego okresu takiego, któryby zarzuty szanownego lorda mógł usprawiedliwić. Nie zaprzecza, że mówił to wyrażnie, jako rząd nie ma żadnego powodu uzalać się na postępowanie Izby niższej, która nie stawiała rządowi nietylko żadnych trudności, lecz raczej wspierała ministeryum z uprzejmością szlachetną i zapobiegała wszelkim niecnym intrygom. Zapytuje więc obecnych, czy takie jego wyrażenie się można nazwać przyganiem Izby niższej? Szlachetnemu lordowi niewiadome są — jak mówi — żadne obawy wojny, jakie przed 3ma miesiącami krajowi zagrażały. Dlaczegoż prócz lorda Clarendona nie pytał o to i lorda Palmerstona, z którym zostawał podobno znów w stosunkach przyjaźnych? Lord Palmerston przywołał sobie zapewne łatwo jeszcze w pamięć te słowa, jakimi 2ma dniami przed upadkiem gabinetu jego odpowiedział na zapytanie

pana Griffith'a: że Izba niepowinaby pomnazać jeszcze trudności w utrzymaniu dobrego porozumienia z Francją. Właśnie też wówczas odjechał z Anglii poseł francuski. Nikt zresztą niezechce temu zaprzeczyć, że stosunki z Francją doznały od trzech miesięcy zmiany pomyślniej. Jakoż i w przemowie swej w Slough nie obwiniał Izby niższej o zamiar obalenia gabinetu wytoczeniem spornej kwestyi sardyńsko-neapolitańskiej, lecz zarzucał to tylko niektórym intrygantom niepoprawnym. W razie powtórzenia się tych zamachów, odwoła się też znów do zdrowego rozsądku Izby. Wyrazów: „polityka wytypijąca“ nikt w przemowie jego nie słyszał. Z tem tylko oświadczył się stanowczo, że rząd opierał się wytrwale polityce grabienia w Audzie. Również i o rozwiązaniu parlamentu, które powszechnie już rozgłoszono, mówił z wielką oględnością i z zachowaniem trybu konstytucyjnego. Każdemu przysłuza prawo przewidywać wypadki możliwe i o nich rozmawiać. Opinia publiczna wspierać też będzie zapewne gabinet, mimo tak niestosownych i wyszukanych zarzutów, jakie wniósł lord szlachetny. (Głośne oklaski. W komitecie wotowano następnie kilka pozycji, a posiedzenie skończyło się o godzinie 1 zrana).

Francya.

(Konferencye. — Wiadomości bieżące. — Doniesienia z Indji. — Lord Canning z urlopem. — Zaopatrzenie w żywność okrętów liniowych. — Przedaż dóbr nieruchomych.)

Paryż, 30. maja. Trzecie posiedzenie konferencyi naznaczone jest na dzień 5. czerwca, i trudno, aby prędzej nastąpiło.

— Lord Howden zabawi tu do 15. czerwca.

— Marszałek Narvaez przybył dziś zrana do Paryża; towarzyszą mu brygadier Henriquez i były burmistrz Madrytu, Mafori.

— Obadwa okręta wojenne, które zarzuciły kotwicę pod Grawozą, nie zostały jeszcze do dziś dnia odwołane, chociaż donosiły to mylnie dziennik *Nord* i późniejsza depesza telegraficzna z Wiednia.

— Dnia wczorajszego zostały skonfiskowane w Paryżu wszystkie dzienniki angielskie.

— Dziennik *Pays* zawiera następujące półurzędowe doniesienie: Podług listu z Londynu z 28. maja oznajmił lord Canning w ostatnich depeszach swoich, że dla nadwątłego zdrowia będzie musiał prosić o całoroczny urlop, by się kurować w Anglii. Pod niebytność jego obejmie tymczasowo urząd gubernatora lord Elphinstone, gubernator Bombaju. Te same depesze zapewniają, że jeneral Campbell będzie zmuszony zawiesić w ciągu tego lata wszelkie działania wojenne dla słabości panujących w jego armii.

— Z Marsylii donoszą telegrafem z 29. maja: Dziennik tuloński *Sentinel*le zawiera doniesienie, że okręt liniowy „Napoleon“ zaopatruje się w żywność na trzy miesiące. Eskadra śródziemnomorska krąży jeszcze na wysokości Hyerów. Paropływ pocztowy z Konstantynopola do Marsylii musiał zatrzymać się w Bonifacio dla naprawienia maszyny, przezco opóźni się przyjazd jego o cztery dni.

— Hotel panny Rachel, położony na linii jednego z nowych bulwerów, zakupiło miasto Paryż do rozwalenia.

— Stopa procentowa bonów skarbowych została stosownie do terminów wypłaty oznaczona na 3 i 3½%.

— Dziennik *Constitutionnel* umieszcza dłuższy artykuł w obronie przedaży nieruchomości dobroczynnych zakładów. Najpierwej oświadcza, że niezgadza się na rodzaj wsparcia, na jaki zgadzałyby się dzienniki *Siecle* i *Presse*, upatrując w tym pewne socjalistyczne znaczenie. Chodziło bowiem najgłówniej o to, aby dobroczynnym zakładom, których rozchód powiększa się z każdym rokiem coraz bardziej, przysporzyć dochodów, a co do zarzutu względem możliwego spadania wartości rent, to sam rząd, przeznaczając wyraźnie pewną rezerwową kwotę, która zawsze ma być dodawana do kapitału, dostatecznie ubezpieczył zakłady. Tę tylko kwestyę trudno obecnie rozstrzygnąć, czy rezerwa kwota będzie dostateczną, by nietylko zapobiedz wszelkim możliwym stratom kapitału, ale oraz wartość rent utrzymać zawsze na równi z wartością dóbr nieruchomych.

Belgia.

(Czynności w Izbach.)

Bruxela, 29. maja. Na dzisiejszem posiedzeniu wotowała Izba budżet wojny; 52 członków głosowało za budżetem, a 10 przeciw projektowi; 4 wstrzymało się od głosowania.

Włochy.

(Rozprawy w izbach. — Wiadomości bieżące.)

Stanowcze wystąpienie hrabi Revel przeciw projektowi pożyczki, spowodowała hrabię Cavour oświadczyć na posiedzeniu drugiej izby z dnia 27. maja, że w ciągu bieżącego roku, niebędzie przedłożony nietylko żaden projekt względem budowy wybrzeży w Genuy ale oraz żaden projekt co do przedsięwzięcia nowych fortyfikacji w Spezyi. Pomimo opozycji hr. Revel utrzymują, że rząd odniesie zwycięstwo przy głosowaniu nad wnioskiem pożyczki, i że nawet w nadziei tego zwycięstwa zawrzeć miał z wielkimi ofiarami ugodę o pożyczkę.

Rzym, 22. maja. Ojciec święty miał zamiar dłużej bawić w górach albańskich. Nieprzewidziane wypadki spowodowały go wcześniej powrócić. Z Synigaglii nadeszła wiadomość, że jego brat, hrabia Gabriel Mastai niebezpiecznie zachorował, a dziś obiego pogłoska, że miał atak apoplexyi. Gabriel Mastai jest ojciec hrabi Luigi Mastai, który tutaj zeszłego miesiąca zaślubił księżniczkę Donnę Teresę del Drago. Jeszcze większy smutek dotknął familję

del Drago. Matka małżonki siostrzeńca Jego Świątobliwości została we środe przed południem paraliżem tknięta i umarła pomimo wszelkiej lekarskiej pomocy. Miała 57 lat. Ten wypadek śmierci zasnuł mocno Ojca świętego. Podobnie kardynał Massimo, jej brat umarł za przeszłego pontyfikatu na apoplexyę.

Niemce.

(Książę Gorczaków w przejeździe. — Zgromadzenie nauczycieli niemieckich.)

Z Wrocławia donoszą pod dniem 1. czerwca: Książę Namieśnik Królestwa Polskiego, generał adjutant Cesarza i generał artylerji, książę Gorczaków, przybył w tej chwili z rodziną z Warszawy do Wrocławia. Jak wiadomo, otrzymał książę kilkumiesięczny urlop.

Wajmar, 27. maja. Powszechne zgromadzenie nauczycieli niemieckich otworzyło na dzisiejszym dniu swe posiedzenia. Lista zawiera dotychczas przeszło 450 imion. Przełożonymi zgromadzenia obrani są panowie Hoffmann z Hamburga, Schulze z Gotha, Hirsch z Brunświku. Przedmioty, nad którymi się na pierwszym posiedzeniu naradzano, były: pielęgnowanie zdrowia dzieci w szkole i karność. Przytoczono przytem niejedną ważną uwagę i niejedno pożyteczne spostrzeżenie podczas długoletniej praktyki szkolnej. Głównymi mowcami dnia dzisiejszego byli Tiedemann z Hamburga, Meier z Lubeki, Hirsch z Brunświku, Stern z Frankfurtu nad Menem. Jutro przyjdzie pod obrady agronomiczna nauka w szkołach ludu i narodowe wychowanie według jego sposobów i granic. Oprócz tego wezmą pod rozpoznanie prywatne zawiązywanie towarzystw edukacyjnych dla pośredniczenia między szkołą i domem.

Rosya.

(Sprawa włościańska. — Przedaż rożności dzienników. — Wojna Kaukaska.)

Petersburg, 25. maja. Sześć gubernii, mianowicie Tuła, Pskow, Jarosław, Wołogda, Mohilew i Witebsk oświadczyły się za polepszeniem stanu włościan i otrzymały pozwolenie na to pod dniem 15. b. m. Są to bardzo ludne gubernie, z niemi powiększyła się teraz ogólna liczba urzędniczo ogłoszonych gubernii na 33. Także gubernia Chersońska prosila, by jej dozwolono utworzyć komitet w tej sprawie, i zapewne otrzymała już to pozwolenie. — Dodatkowa uchwała głównego komitetu postanawia, że majoraty niemają stanowić żadnego wyjątku pod względem emancypacji włościan, lecz podlegać będą postanowieniom ułożonym dla wszystkich gubernii.

— Od niejakiego czasu sprzedają tu humorystyczne pisma ulotne po ulicach. Jednego z takich dzienników, pod tytułem *Smech*, sprzedano 10.000 egzemplarzy.

— *Schles. Ztg.* utrzymuje, że zupełnie bezzasadne są wiadomości, jakoby Rosya myślała w spokojnej drodze zakończyć wojnę na Kaukazie. I owszem w wschodnich gubernii posyłają nieprzerwanie znaczne posiłki piechoty i artylerji, ażeby tamtejszą liczbę wojska, która zawsze jeszcze jest za małą, postawić w takim stanie, by spiesznie wojnę ukończyć można. Założenie towarzystwa handlu i żeglugi na morzu Kaspijskiem ma głównie także tylko polityczne i wojskowe zamiary, a rozszerzona żegluga na Czarnym morzu przyniesie w wojskowych ruchach na Kaukazie nieobliczone korzyści. Zupełne podbicie Kaukazu oremem jest żywotną kwestyą dla stanowiska Rosyi do Persyi i państw Azji środkowej.

Turcyja.

(Przygotowania wojenne.)

Z czarnogórskiej granicy dnia 17. maja. Dziennik *Agramer Zeitung* pisze: między Skutarami a Antiwari stoi turecki korpus w sile 12 000 ludzi, z których dwie trzecie są nieregularnym wojskiem. W pobliżu Dodozi poczynili Czarnogórcy okopy, otrzymali także nowe posiłki z Cetynii, stoją zatem nad albańską granicą w sile 2800 ludzi a prócz tego liczą ich rezerwa 1000 żołnierza. Dowództwo poruczone jest obecnie senatorowi Turo Planunac i kapitanowi Butur Perow. Ale z przedsiębranych przygotowań wnoszą, że Turcy będą mogli obsadzić bez trudności całą czernicką nabię wzdłuż jeziora Skutari, gdyż w tej pozycji niechronią Czarnogórców ani góry ani skały. Pod Grahowem utracili Czarnogórcy 400 ludzi po części w poległych na miejscu a po części w rannych śmiertelnie. Serdar Gjuraskowic padł także od kuli działowej. Książę Danilo wyznaczył karę 300 złr., ktoby rozsiewał wiadomości z widowni boju albo o zabitych i rannych.

A z y a.

(Szczegóły objaśniające dawniejsze telegramy.)

Paropływem „Bombaj” otrzymano doniesienia z Bombaju z 24. kwietnia, a z Kalkuty z 22. kwietnia z najnowszych wypadków w Indjach wschodnich, które poniekąd wiadome już są z telegramów. Wiadomości z Hongkongu sięgają po dzień 13. kwietnia. — Wojska angielskie nie mają wypoczynku nawet w teraźniejszej porze skwarnej, a sir Colin Campbell poczynił wszelkie już przygotowania do wyprawy letniej na Aude. Ostatniemi czasy miał konferencyę z lordem Canningiem w Allahabadzie, z kąd wrócił do Luknowa, a następnie udał się do Futtyguru, by na rokoszanie w Rohilkundzie uderzyć. Głównie mierzy na Nena-Sahiba i Bahadura Kana, którzy w Bareilly skupili siły swe zbrojne. O pierwszym donoszą z Cawnpuru, że w 17.000 żołnierza i z artylerją zajął stanowisko pod Baroli, i że na głowę lorda Canning'a cenę nałożył, o Bahadurze słyhać było, że ciężko zachorował, a nawet i o śmierci jego rozeszły się były pogłoski. Surowa proklamacya lorda Can-

ninga i zawarty w niej wyrok grabieży dóbr nie wywarł takiego wrażenia, jakiego się po tej proklamacyi spodziewano. Przywódzcy rokoszanie nie chcą się poddać pod takimi warunkami. Rząd myśli teraz podobno chwycić się środków łagodniejszych, chociaż usilne przygotowania wojenne zdają się co innego zapowiadać. Wodzom angielskim zarzucają przedewszystkiem, że rokoszanie dozwolili umknąć tak łatwo z Koty, z kąd w sile 5000 żołnierza, tudzież z całym pakunkiem, zrabowaną zdobyczą i z 6 działami przedarli się krainą Gwalior, przekroczyli główny gościniec i pod Ihansi stanęli korpusowi generała Rose w zapleczu. Jak wiadomo zajął on w tem miejscu stanowisko obronne, i chociaż przeciwnik dowodzący rokoszaniem Rani uszedł z jedną częścią swych ludzi, miał jednak zamiar wyruszyć na Kalpi, lecz teraz zagrożony w zapleczu a oraz i od rokoszanie z Kalpi połączonych z buntownikami Rani, musiał plan swój zmienić, i poprzestać tylko na własnej obronie.

Jung Bahadur bawił czas niejaki w Allahabadzie, z kąd na Azimgur wrócił do siebie. Żądał on postąpienia mu ziemstw począwszy od Nepalu aż do Jerraje, lecz nie mógł tego otrzymać. To go zapewne niezachęciło i pobudziło do polecenia bratu swemu, który dowodzi oddziałem gorali, i około 12. kwietnia miał stać pod Nowabgunge na gościńcu wiodącym do Firabadu, by wraz z tym oddziałem zbrojnym wrócił na Segowli do Nepalu.

W Lahorze rozeszła się pogłoska o nowym rokoszaniu w Kaszmirze. Na przytlumienie tych zaburzeń wysłano korpus 10.000 żołnierza. Rumbir Sing uwięził kardara z Juzuty dla tego, że wspierał rokoszanie, lecz bardziej jeszcze z tej przyczyny, że przywłaśczył sobie znaczne sumy, jakie zabrał rokoszanie.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Wenecya, 2. czerwca. Jego Cesarzew. Mość Areyksiążę Ferdynand Maxymilian przybył tu wczoraj zrana z Medyolanu.

Paryż, 1. czerwca. Jak wieść niesie, miały Anglia i Francya wstawić się w Sztokholmie za wydalonymi z kraju niewiastami katolickimi.

Paryż, 2. czerwca. Dzisiejszy *Monitor* zawiera list księcia Danily do konzula francuskiego z wyjaśnieniem szczegółów ostatniej walki. Pismo to ma dowodzić, że Hussein Basza chciał korzystać z przejazdu pana Delarue, by wbrew jego radom wywinąć się z swego krytycznego położenia. W końcu zwraca list uwagę na to, że ograniczono się tylko na obronie Montenegro, nieprzekraczając pomimo zwycięstwa granic kraju. Można było bez walki zdobyć połowę Heregowiny, ale książę zastosował się do życzeń Cesarza Napoleona, w którym pokłada swoje nadzieje.

Londyn, 2. czerwca. Na dzisiejszem nocnem posiedzeniu izby niższej oświadczył *Fitzgerald*, że admirał na wodach meksykańskich otrzymał rozkaz, unikać wszelkiej kolizyi z Amerykanami. Mocy *Roebucka* w sprawie kanału Suez została odrzucona 290 głosami przeciw 62. Przeciw niej przemawiali Palmerston i D'Israeli. Kanclerz skarbu zapewniał, że Francya niepopierała nigdy stanowczo tego projektu, a Turcyja i Austria nie sprzyjają mu. Za projektem mówili Gibson, Gladstone i Russell.

Turyń, 2. czerwca. W dworcu kolei żelaznej z Nowary zapalił się wczoraj magazyn; pożar ten miał wyrządzić wielką szkodę. Hodge odplynął 26. z. m. angielskim paropływem „Teneriffa” z Genuy do Anglii.

Wiedeń, 2. czerwca. Jutro dla uroczystego święta nie wyjdzie *Litografowana korespondencya austriacka*.

Kurs lwowski.

Dnia 4. czerwca.

	gotówka		towarem	
	złr.	kr.	złr.	kr.
Dukat holenderski	4	44	4	47
Dukat cesarski	4	47	4	50
Półimperyal zł. rosyjski	8	17	8	21
Rubel srebrny rosyjski	1	36	1	37
Talar pruski	1	32	1	33½
Polski kurant i pięciozłotówka	1	10	1	11
Galic. listy zastawne za 100 złr.	79	40	80	5
Galicyskie obligacye indemnizacyjne	79	30	79	57
5% Pożyczka narodowa	82	36	83	15

Kurs listów zastawnych w gal. stan. Instytucie kredytowym.

Dnia 4. czerwca.

	złr.	kr.
Instytut kupił prócz kuponów 100 po	—	—
„ przedał „ „ 100 po	80	—
„ dawał „ „ za 100	79	30
„ żądał „ „ za 100	—	—
Wartość kuponu od 100 złr.	1	42

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 2. czerwca o pierwszej godzinie po południu.

Pożyczka narodowa 5% 83½—83¼. — Pożyczka z r. 1851 S.B. 5% 94—94½. — Lomb. wen. pożyczki z 5% 97—97½. — Obligacye długu państwa 5% 82¾—82⅞. — det. 4½% 72¼—72⅝. — det. 4% 64¾—65. — detto 3% 49¾—50. — detto 2½% 41½—41¾. — detto 1% 16¼—16½. — Oblig. Glogn. z wypłatą 5% 97—97. — Detto Oedenburgs. z wypłatą 5% 96—96. — Detto Peszt. 4% 96—96. — Detto Medyol. 4% 94½—95. — Obligacye indemn. niższ. austr. 5% 92½—93. — detto węgier. 81¼—81¾. — detto galic. 79½—79¾. — detto siedmiogr. 79½—79¾. — detto innych krajów koron. 84½—86½. — Oblig. bank. 2½% 64—64½. — Pożyczka loter. z r. 1834 311—312. — Detto z roku 1839 129½—129½. — Detto z r. 1854 109½—109¾. — Renty Como 15½—15½. — Galic. list. zastawne 4% 77—78. — Półn. Oblig. Prior. 5% 87½—88. — Glognickie 5% 81—82. — Obligacye Dun. żegl. par. 5% 86—87. — Oblig. Lloydów (w srebrze) 5% 86—87. — 3% Prior. obl. tow. rząd. kolei żelazn. po

500 frank. za szt. 108-109. — Akcyj bank. narodowego 969-969 $\frac{1}{8}$. Akcje c. k. uprzyw. towarzystwa kred. 228-228 $\frac{1}{8}$. — Akcje niż. austr. tow. eskomp. 114 - 114 $\frac{1}{8}$. — Detto Budzynsko-Lincko-Gmundzkiej kol. — — — Detto póln. kolei 166 $\frac{1}{8}$ -166 $\frac{1}{8}$. Detto tow. kol. żel. za 500 frank. 263 $\frac{1}{8}$ - 263 $\frac{1}{2}$. Detto kolei ces. Eliz. po 200 zlr. z wpłata 30% 100 - 100 $\frac{1}{8}$. — Detto Połud.-pólnoc. niem. komunikacyjnej kol. żel. 90-90 $\frac{1}{8}$. — Detto cisańskiej kolei żel. 100 - 100 $\frac{1}{8}$. Detto Lomb.-wen. kol. żel. 234 - 235 — Detto Cesarza Franc. Józ. wschod. kol. żel. 185-185 $\frac{1}{8}$. — Detto losy tryest. 112 - 112 $\frac{1}{8}$. Detto tow. żegl. parowej 530 - 532. Detto 13. wydania 102 $\frac{3}{4}$ - 103. Detto Lloyd'a 355 - 360. Peszt. mostu tańców. 59 - 60. Akcje młyna parowego wiód. 70-72. — Detto Pressb.-Tyrnawskiej 1. wydania 19 - 20. — Detto 2. wydania 29 - 30. Esterhazego losy 40 zlr. 80 - 80 $\frac{1}{2}$. Windischgrätz'a losy 25 $\frac{1}{2}$ -25 $\frac{3}{4}$. — Waldsteina losy 27 $\frac{3}{4}$ -28 — Keglevicha losy 14 $\frac{3}{4}$ -15. — Ks. Salma losy 42 $\frac{1}{2}$ -42 $\frac{3}{4}$. St. Genois 37 $\frac{1}{2}$ -37 $\frac{3}{4}$. Palfego losy 38 $\frac{1}{8}$ -38 $\frac{1}{2}$. Clarego 37 $\frac{1}{8}$ -37 $\frac{3}{8}$.

Amsterdam 2 m. 87 l. — Augsburg Uso 104 $\frac{1}{2}$. Bukareszt 31 T. 263 $\frac{1}{8}$. Konstantynopol 31 T. 472. — Frankfurt 3 m. 104 $\frac{1}{8}$ l. — — — Hamburg 2 m. 76 $\frac{1}{2}$. Liwurna 2 m. 104 $\frac{1}{2}$. — Londyn 3 m. 10 - 11 $\frac{1}{2}$. — Medyolan 2 m. 104 $\frac{1}{8}$. Paryż 2 m. 122 $\frac{1}{4}$. — Cesarzkich ważnych dukatów agio 7 $\frac{1}{8}$ — — — Dto koron. 14 6-7. Napoleons'dor 8 12 — — — Angielskie Sover. 10 16 — 17. Imperyal Ros. 8 21 - 22 $\frac{1}{2}$. Srebro —.

Telegrafowany wiedeński kurs papierów i weksli.

Dnia 4. czerwca.

Oblig. długi państwa 5% 82 $\frac{3}{8}$; losowane obligacje 5% —; obligacje długi państwa 4 $\frac{1}{8}$ 72 $\frac{3}{8}$; 4% —; 3% —; 2 $\frac{1}{2}$ 70 —; pożyczka loter. z r. 1834 —; z r. 1839 129 $\frac{3}{8}$; z r. 1854 109 $\frac{7}{8}$; pożycz. nar. z r. 1854 83 $\frac{1}{8}$. Obl. banku —. Akcje bankowe 968. — Akcje zakładu kredytowego 221 $\frac{1}{2}$. Akcje kolei póln. po 1000 zlr. — — — Austr.-franc. akcje kolei żelaz. po 500 fr. z wypłatą w ratach —; detto z pełną wpłatą 259 $\frac{1}{4}$; kolej żelazna lomb.-wenecka —. Akcje kolei nadciskiej —. Kolej cesarzowej Elżbiety —. Kolej połud. póln. komunikacyjna —. Akcje żeglugi parowej na Dunaju po 500 zlr. 530 $\frac{1}{8}$. Akcje żegl. parowej Lloyd'a po 500 zlr. 345. Akcje niższo-austr. Towarzystwa eskomptowego po 500 zlr. —. Galic. listy zast. 4% 79 $\frac{1}{16}$. Oblig. indemn. niż.-austr. —; detto innych krajów koron. — —; detto galicyj. —. detto węgierskie 81 $\frac{1}{2}$. — Amsterdam —. Augsburg 104 $\frac{5}{8}$. Bukareszt 263 $\frac{1}{2}$. — Konstantynopol 475. Frankfurt 104. — Hamburg 76 $\frac{1}{8}$. Lipsk —. Liwurna 104. — Londyn 10-11. Medyolan 104 $\frac{1}{8}$. — Marsylia 121 $\frac{3}{8}$. Paryż 122. — Agio duk. ces. 7 $\frac{1}{8}$.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 4. czerwca.

Hotel rosyjski: PP. Beylet Alfons, z Paryża. — Wolański E., z Czar-nokoniec. — Pruszyński Józef, z Paryża. — Mr. Leali Franciszek, c. k. rotm. pens., z Demianowy. — Markiewicz Mik., z Krakowa.
Hotel Langa: PP. Br. Brunicki Albert, z Wiednia. — Sokołowski Julian, z Podola. — Zsembery Michał, c. k. rotm., z Gródka.
Hotel Kuhna: P. Hr. Nowosielski Ludwik, z Zbory.
Hotel angielski: P. Wiktor Tadeusz, z Świrza.
Hotel podolski: P. Grabowski Zdzisław, z Sokółki.
Hotel Śliwińskiego: P. Słaski Teodor, z Sandomirza.
Do domu zajezdnego nr. 176 $\frac{3}{4}$: P. Żebrowski Karol, z Przemysła.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 4. czerwca.

PP. Bakalovich Platon, c. k. porucz., do Wiednia. — Ks. Ghika Teodor i Raletto Tadeusz, do Moldawy. — Rozwadowski Fr., do Lubienia. — Soroczyński Jan, c. k. kap., do Choronowa. — Jaworski Apolnary, do Ordowa. — Romaszkan Zygmunt, do Uherska. — Suryn Jan, do Przemysła. — Sochlanx Ludwik, do Grobli. — Smarzewski Julian, do Kujdaniec. — Hr. Załuski Rom., do Krakowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie. Dnia 2. i 3. czerwca.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	327.06	+ 7 2°	76 0	póln.-zach.	sl. jasno
2. god. popoł.	326 90	+ 13 5°	44 2	"	mi. pochmurno
10 god. wiecz.	326 54	+ 8 6°	80 1	"	sl. "
Wieczór deszcz 0...00.					
7. god. zrana	326 05	+ 8 4°	84 3	póln.-wsch.	sl. jasno
2. god. popoł.	326 58	+ 14 4°	51 9	póln.-zach.	" pochmurno
10. god. wiecz.	326 78	+ 9 8°	82 5	"	" "
Wieczór deszcz 0...12.					

TEATR.

Dziś opera niemiecka: „Maria, córka pułku.“

Termina

sprzedaży, kupna, dzierszawy, licytacji i t. d.

Dnia 7. czerwca: Licytacja na przedsiębiorstwo osuszenia bagien Jaryczowskich za pomocą ofert we Lwowie. — Sprzedaż towarów bławatnych i płóciennych Jakóba Birnbaum pod nr. 229 we Lwowie. — Wydzierzawienie oberży w Szkle, w Jaworowie.

Dnia 8. czerwca: Licytacja na dostarczenie drzewa opałowego dla c. k. sądu obwodowego w Samborze.

Dnia 10. czerwca: Sprzedaż 400 cetnarów potażu za pomocą ofert w Radowcach. — Sprzedaż 881 cetnarów potażu w Czerniowcach. — Licytacja na wstawienie mostu w Jaryczowie, za pomocą ofert we Lwowie. — Sprzedaż ruchomości do masy po Wolfie Fleischmann należących we Lwowie

Dnia 14. czerwca: Wydzierzawienie dochodów miejskich w Kamionce strumiłowej — Licytacja na dostarczenie 300 kóp obręczy na beczulki za pomocą ofert w Winnikach.

Dnia 15. czerwca: Sprzedaż realności pod nr. 177 w Rozniewie. — Sprzedaż gruntu pod nr. 300 $\frac{3}{4}$ we Lwowie.

KRONIKA.

Jesteśmy proszeni umieścić co następuje:

Proponent W. Erazm Wolański
Steeple Chase.

Meta mila angielska — 6 naturalnych przeszkód, mianowicie: dwie baryery 3 stopy jedna 3 $\frac{1}{2}$ stopy wysokie — 3 rowy; 3, 5 i 6 stóp szerokie. — Wkładka 190 zlr. m. k. — Wycafanie traci wkładkę. — Jeźdźcy w kolorach. — Pierwszy koń bierze stawki — drugi koń nie dystansowany o 50 sążni cofa wkładkę. — Mianowanie do 15. czerwca 1858. — Cztery konie lub nie ma biegu. — Wydział towarzystwa obiera miejsce i dopiero 24 godzin przed biegiem takowe okaże.

Proponent J. O. Adam książę Sapieha
Szpicrut honorowy.

Konie wszelkiego wieku i kraju, waga jak w biegach rządowych, pod panami — meta trzy mile angielskie. — Stawka zlr. 100 m. k. — Mianować do dnia 16go czerwca — biegać drugiego dnia wyścigów t. j. 19go czerwca 1858 — bez wycafania. — Trzy konie lub niema biegu. — Drugi koń bierze połowę stawek.

Proponent W. Alexander Jaźwiński.

Bieg mil 10 austriackich — ogiery — klacze — wałachy w Galicyi urodzone, wszelkiego pochodzenia i wieku. — Waga własna. — Konie wyłącznie przez obywateli galicyjskich jeżdżone. — Pierwszy koń wygrywa wszystkie konie współlubujące się — trzy konie lub nie ma biegu. — Zamknięcie subskrypcyj i mianowanie koni do 15go czerwca 1858. — Wycafanie 50 zlr. m. k., czem wydział dowolnie rozporządzi. — Przed biegiem Wydział osądzi zdolność konia czy może być użytym na stadnika — na konia wierzchowego lub powozowego — ponieważ tylko taki koń może być przypuszczony do biegu, któren jedną z pomienionych trzech własności posiada.

Od Wydziału Towarzystwa chowu koni i wyścigów konnych.
Lwów 1go Czerwca 1858.

Dodatek miesięczny „Czasu“ zeszyt majowy.

Rozesłany z d. 2. czerwca z nr. 123 dziennika **Czas** z **Dodatkiem**, zeszyt majowy **Dodatku** miesięcznego, zawiera następujące przedmioty:
I. Pierwsze lata panowania Stanisława Augusta, z nieznanego rękopismu. (Dokończenie.)

II. Wspomnienie o Franciszku René Chateaubriand, przez A. E. Kozmiana.

III. Zapiski ornitologiczne (VI) przez Kazimierza hr. Wodzickiego.

IV. O wpływie sztuk pięknych na rękodziela i przemysł, przez Antoniego Oleszczyńskiego.

V. Poezya: Wiersz na monumencie dziedzicznym w Bretonii, napisany przez Juliusza Słowackiego.

Historysy do Kaz. Władysława Wojcieckiego, przez A. E. Odyńca.

Lira przyjaciółka, przez Teofila Lenartowicza.

Pieśni z księgi młodości, przez Konstantego Gaszyńskiego.

VI. Rady i zwady niewiast o wielożeństwo, (Dokończenie.) przez Józefa Mączyńskiego.

VII. Przegląd piśmiennictwa, przez Lucyana Siemińskiego.

VIII. Ruch społeczny w polityce, przez Maurycego Manna.

IX. Kronika: z Krakowa — korespondencye: z Wiednia — z Poznania — z Berlina — z Paryża — z Warszawy.

X. Gazetka literacka.

Zeszyt majowy jest zeszytem dwudziestym-dziewiątym roku trzeciego, a drugim tomu dziesiątego

Zeszyt następny wyjdzie dnia 30. czerwca, zawsze w objętości zapowiedzianej przy ogłoszeniu, 12 do 15 arkuszy druku.

Dodatek tygodniowy Nr. 23.

przy dzisiejszej Gazecie zawiera:

1. Komunikacja krajowa. Gościńce i drogi krajowe w lwowskim okręgu administracyjnym w roku 1857 przez Ka... Wa... .

Gościńce krajowe w szczególności. Gościńce krajowe i ich krytycy.

2. Fundacye dobroczynne we Lwowie i za Lwowem, dawne i teraźniejsze. Fundacya Chodorowicza. — Fundacya Glinieckiej. — Fundacya Szymona Serafina. — Fundacya Kunegundy z Filipowiczów Brześciańskiej — Fundacya Dobrzańskiego.

3. Obrót handlu krajowego w październiku 1857. Przywóz do kraju. (Dokończenie.)

4. Żupy solne w Galicyi i na Bukowinie. Wywar i sprzedaż soli w lutym w 1858-1857.

5. Bąszowa i Bystrzanowice. Dokument z r. 1486. Anna z Wielkich Strzelec Bąszowska, a po drugim zamężciu Drwalowska, Brygida Wolska, i Apolonia Metelska, ustępują swoich części Bąszowy, klasztorowi nie wyrazonemu w zamian za półtane w Bystrzanowicach i za inne dodatki.